

Sygn. akt VIII Cz 669/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Marek Paczkowski (spr.)
Sędziowie:	SSO Katarzyna Borowy SSO Marek Lewandowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 października 2018 r.

sprawy z powództwa (...)z **siedzibą w W.**

przeciwko **H. D.**

z udziałem po stronie pozwanej **Fundacji (...) w C.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **Fundacji (...) w C.**

od postanowienia Sądu Rejonowego w Grudziądzu

z dnia 28 czerwca 2018 r.

sygn. akt I C 825/18

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

/SSO Katarzyna Borowy/ /SSO Marek Paczkowski/ /SSO Marek Lewandowski/

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Grudziądzu:

I. umorzył postępowanie,

II. zasądził od powoda (...)w W. na rzecz pozwanej H. D. kwotę 3617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. oddalił wniosek Fundacji (...) w C. o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że powód wniósł przeciwko pozwanej pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 36006,66 zł. Pozwana złożyła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty, w którym wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Sprawa

została przekazana do sądu właściwości ogólnej, a powód wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu, nie wykonał zobowiązania w tym zakresie, co skutkowało umorzeniem postępowania na podstawie art. 505³⁷ §1 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. - pozwana wygrała proces w całości i dlatego powód powinien zwrócić jej poniesione koszty procesu.

W punkcie III Sąd Rejonowy na podstawie art. 107 in fine w zw. z art. 62 §2 k.p.c. oddalił wniosek Fundacji (...) z siedzibą w C. o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego, wskazując, że w sprawie niniejszej nie było podstaw do obciążania powoda kosztami poniesionymi przez organizację pozarządową. Sąd wskazał, że wstąpienie organizacji pozarządowej do procesu nie było bowiem połączone z rzeczywistą potrzebą obrony interesów pozwanej, gdyż wstąpienie to nastąpiło po skutecznym wniesieniu sprzeciwu przez profesjonalnego pełnomocnika pozwanej. W piśmie zaś z dnia 9 kwietnia 2018 r. Fundacja (...) z siedzibą w C. podniosła te same zarzuty, co pozwana w sprzeciwie. Przystąpienie zatem organizacji w żaden sposób nie przyczyniło się do pełniejszego wyjaśnienia okoliczności sprawy.

Zażalenie na powyższe postanowienie w punkcie III złożyła organizacja społeczna Fundacja (...)w C., wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powoda na rzecz organizacji społecznej kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł oraz zasądzenie od powoda na rzecz organizacji społecznej kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Skarżąca zarzuciła naruszenie:

1. art. 98 §1 k.p.c. w zw. z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie poprzez ich niezastosowanie i nieobciążenie powoda kosztami procesu na rzecz organizacji społecznej w kwocie 3600 zł,
2. art. 62 §2 k.p.c. w zw. z art. 107 zd. 3 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i bezpodstawne przyjęcie, że w niniejszej sprawie organizacja w „żaden sposób” nie przyczyniła się do wyjaśnienia okoliczności sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie podlegało uwzględnieniu.

Wymaga podkreślenia, że przepis art. 107 k.p.c. dotyczy wyłącznie interwenienta ubocznego niesamoistnego (a więc występującego w postępowaniu w charakterze pomocnika strony, do której przystąpił); przepisy zaś o interwencji ubocznej (do której nie mają zastosowania przepisy o współuczestnictwie jednolitym) odpowiednio stosuje się do przystąpienia organizacji pozarządowych do strony w toczącym się postępowaniu (art. 62 §2 k.p.c.).

Przepis art. 107 k.p.c. składa się z trzech zdań, z których każde stanowi samodzielną podstawę orzekania o kosztach należnych od lub na rzecz interwenienta ubocznego. Zgodnie z treścią zdania trzeciego sąd może zasądzić na rzecz interwenienta koszty interwencji od przeciwnika zobowiązanego do zwrotu kosztów przy spełnieniu przesłanek z art. 98 § 1 i art. 109 k.p.c., ale nie musi. Tak więc odmowa przyznania zwrotu poniesionych kosztów postępowania wymaga szczegółowego uzasadnienia, wykazującego niezachodzenie powyższych przesłanek (por. postanow. SN z dnia 17 kwietnia 2013 r., V CZ 81/12, Lex nr 1341739). Zgodnie z art. 109 §2 zd. 1 k.p.c. sąd orzekając o kosztach bierze pod uwagę celowość poniesionych kosztów oraz niezbędność ich poniesienia z uwagi na charakter sprawy.

Poza sporem pozostaje, że w sprawie niniejszej organizacja społeczna Fundacja (...)w C. wstąpiła do postępowania po stronie pozwanej. Sama Fundacja też w zażaleniu potwierdziła, że przystąpiła do sprawy w celu udzielenia pozwanej dodatkowej pomocy prawnej w procesie. Zasadność zatem przyznania jej kosztów procesu od przeciwnika strony, do której Fundacja przystąpiła, należało ocenić w świetle wskazanych wyżej przesłanek.

Sąd Okręgowy podzielił tu stanowisko Sądu Rejonowego, że poniesione przez Fundację koszty procesu nie były ani celowe, ani niezbędne. Nie może świadczyć o powyższym z całą pewnością okoliczność, że pozwana wyraziła wolę przystąpienia Fundacji po jej stronie w celu udzielenia jej dodatkowej pomocy w procesie, a Fundacja zanim zgłosiła przystąpienie nie posiadała wiedzy o tym, że pozwana już złożyła skuteczny sprzeciw. Jako podmiot profesjonalny reprezentowany zresztą przez fachowego pełnomocnika (adwokata) nie tylko mogła, ale wręcz powinna przed

przystąpieniem do procesu taką wiedzę uzyskać, czego jednak Fundacja nie dokonała. Należy podkreślić, że między datą udzielenia upoważnienia przez pozwaną Fundacji, czyli dniem 21.12.2017r., a datą zgłoszenia udziału w sprawie, czyli dniem 19.04.2017r. minęło ponad 3 miesiące. W dodatku zgłoszenie nie zostało skierowane do Sądu Rejonowego w Grudziądzu, który był już wówczas właściwy do rozpoznania sprawy, ale do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie. W konsekwencji doszło do zgłoszenia przez Fundację już po wniesieniu sprzeciwu przez stronę pozwaną, do której Fundacja przystąpiła, zarzutów tożsamyh co do zasady z zarzutami sprzeciwu. Z punktu widzenia ekonomii procesowej czynność ta w istocie nie miała żadnego uzasadnienia. Sąd bowiem może przyznać koszty interwencji od przeciwnika zobowiązanego do zwrotu kosztów na rzecz interwenienta ubocznego, jeżeli przyczynił się on do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy (postanow. SN z dnia 23 lutego 2012r., V Cz 141/11, Legalis nr 480442).

W tym stanie rzeczy zdaniem Sądu Okręgowego należało podzielić pogląd Sądu I instancji o braku podstaw do zasądzenia od powoda na rzecz organizacji społecznej kosztów procesu.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uznał zażalenie za niezasadne, oddalając je na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 zdanie pierwsze k.p.c.

/SSO Katarzyna Borowy/ /SSO Marek Paczkowski/ /SSO Marek Lewandowski/